

Sygn. akt V Kz 390/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 maja 2014 roku

Sąd Okręgowy w Łodzi w V Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia S.O. Marzena Lesiuk

Sędziowie: S.O. Zbigniew Mierzejewski (sprawozdawca)

S.O. Piotr Augustyniak

Protokolant: sekr. sąd. Dorota Lerka

przy udziale Prokuratora: Jolanty Skowrońskiej

po rozpoznaniu zażalenia Urzędu Skarbowego w P.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 19 lutego 2014 roku, sygn. akt II W 1669/13

o przekazaniu sprawy Urzędowi Skarbowemu w P. w celu uzupełnienia braków postępowania przygotowawczego

na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k., art. 438 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s.

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 lutego 2014 r., sygn. akt II W 1669/13 Sąd Rejonowy w Pabianicach przekazał sprawę Urzędowi Skarbowemu w P. celem uzupełnienia braków dochodzenia poprzez dopełnienie wobec oskarżonego, który nie włada w wystarczającym stopniu językiem polskim, czynności o których mowa w art. 72 § 3 k.p.k. oraz przesłuchania osoby reprezentującej biuro rachunkowe na okoliczność dostępu oskarżonego do dokumentów księgowych pod kątem możliwości wywiązania się oskarżonego z ciężącego na nim obowiązku podatkowego, a nadto dopełnienie wobec oskarżonego czynności, których nie przeprowadza się w trybie postępowania w stosunku do nieobecnych.

Powyższe postanowienie zaskarżył w całości zażaleniem Urząd Skarbowy w P. zarzucając zaskarżonemu orzeczeniu obrazę przepisów postępowania tj.:

- art. 173 § 2 pkt 1 k.k.s. oraz art. 174 k.k.s. sprowadzającą się do wyrażenia błędnego poglądu prawnego, jakoby ustalenie miejsca pobytu oskarżonego nie władającego językiem polskim w sprawie prowadzonej w trybie postępowania w stosunku do nieobecnych po wniesieniu aktu oskarżenia do Sądu stanowiło podstawę do zwrotu akt sprawy do postępowania przygotowawczego

- art. 94 § 1 pkt 4 i 5 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., polegającą na braku wskazania i wyjaśnienia podstawy prawnej rozstrzygnięcia.

Podnosząc powyższe zarzuty Urząd Skarbowy wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie oskarżyciela publicznego jest zasadne.

Ustalenie miejsca zamieszkania oskarżonego po wniesieniu do sądu aktu oskarżenia dezaktualizuje możliwość dalszego rozpoznawania sprawy w trybie postępowania w stosunku do nieobecnych, nie jest jednak samo w sobie powodem zwrotu sprawy celem uzupełnienia braków postępowania przygotowawczego w postaci wykonania z oskarżonym czynności, które z racji jego nieobecności nie zostały wykonane. Innymi słowy nie jest to okoliczność skutkująca „zawróceniem” biegu postępowania z etapu sądowego do przygotowawczego.

Analogiczną argumentację można wyprowadzić z treści przepisu art. 177 k.k.s., zgodnie z którym w razie osobistego zgłoszenia się skazanego do dyspozycji sądu już po wydaniu wyroku i złożenia przez niego stosownego wniosku wyznacza się rozprawę, a wydany w I instancji wyrok traci moc z chwilą stawienia się na niej skazanego. Sprawa zatem nie wraca do etapu postępowania przygotowawczego, które było legalnie prowadzone w trybie postępowania w stosunku do nieobecnych, ale jest rozpoznawana ponownie w postępowaniu sądowym.

W przedmiotowej sprawie legalnie, tj. zgodnie z przepisami działu IV kodeksu karnego skarbowego, zastosowano tryb postępowania w stosunku do nieobecnych i zakończono postępowanie przygotowawcze wnosząc akt oskarżenia do sądu. Ujawnienie się oskarżonego w postępowaniu sądowym nie może zatem skutkować uznaniem za wadliwe prowadzonego pod jego nieobecność postępowania przygotowawczego.

Zgodnie z treścią art. 345 § 1 k.p.k. sąd może przekazać sprawę do uzupełnienia braków postępowania przygotowawczego tylko wówczas, gdy dokonanie niezbędnych czynności przez sąd powodowałoby znaczne trudności.

Wskazana w zaskarżonym postanowieniu potrzeba przesłuchania świadka- pracownika biura rachunkowego w żadnym razie nie może zostać uznana za skutkującą znacznymi trudnościami w rozumieniu powołanego przepisu.

Mając na uwadze powyższe, uznając że zarzuty zawarte w zażaleniu oskarżyciela były zasadne, należało uchylić zaskarżone postanowienie.